

Četrtek, 13. marec 2014

P7_TA(2014)0250

Vloga lastnine in ustvarjanja bogastva pri izkoreninjenju revščine in spodbujanju trajnostnega razvoja**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. marca 2014 o vlogi premoženjskih pravic, lastnine in ustvarjanja bogastva pri izkoreninjenju revščine in spodbujanju trajnostnega razvoja v državah v razvoju (2013/2026(INI))**

(2017/C 378/26)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 17 splošne deklaracije Združenih narodov o človekovih pravicah, ki obravnava pravico do premoženja,
- ob upoštevanju deklaracije tisočletja z dne 8. septembra 2000, ki določa razvojne cilje tisočletja, zlasti prvega, tretjega in sedmega cilja,
- ob upoštevanju skupne izjave Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, ter Evropskega parlamenta in Komisije o razvojni politiki Evropske unije: „Evropsko soglasje“, podpisane 20. decembra 2005, zlasti odstavkov 11 in 92,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 19. oktobra 2004 z naslovom „Smernice EU za podporo postopkov oblikovanja zemljiške politike in reform v državah v razvoju“ (COM(2004)0686),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 31. marca 2010 z naslovom „Okvir politike EU za pomoč državam v razvoju pri reševanju vprašanja zanesljive preskrbe s hrano“ (COM(2010)0127),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. oktobra 2011 z naslovom „Povečanje učinka razvojne politike EU: agenda za spremembe“ (COM(2011)0637),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 27. februarja 2013 z naslovom „Dostojno življenje za vse: izkoreninjenje revščine in zagotavljanje trajnostne prihodnosti sveta“ (COM(2013)0092),
- ob upoštevanju smernic z naslovom „Smernice zemljiške politike EU: smernice za podporo načrtovanju in reformi zemljiške politike v državah v razvoju“, ki jih je Komisija sprejela novembra 2004,
- ob upoštevanju študije Programa Združenih narodov za naselja (UN-Habitat) iz leta 2008 z naslovom „Varnost zemljiških pravic za vse“ in priložnika UN-Habitat z naslovom „Kako oblikovati zemljiško politiko v korist revnim: postopek, vodila in spoznanja“,
- ob upoštevanju poročila posebnega poročevalca Združenih narodov Olivieja De Schutterja z dne 11. junija 2009 o pravici do hrane z naslovom „Odkup in dajanje v najem velikih zemeljskih površin: osrednja načela in ukrepi za spopadanje z izzivom na področju človekovih pravic“,
- ob upoštevanju deklaracije o izzivih urbanizacije in zmanjšanju revščine v državah AKP, sprejete v Nairobiju v Keniji leta 2009,
- ob upoštevanju izjave, sprejete na svetovnem vrhu o zanesljivi preskrbi s hrano novembra 2010 v Rimu,

Četrtek, 13. marec 2014

- ob upoštevanju izjave o odpravi barakarskih naselij: svetovni izziv za leto 2020, sprejete na mednarodni konferenci, ki je potekala v Rabatu v Maroku od 26. do 28. novembra 2012,
 - ob upoštevanju izjave o trajnostni urbanizaciji kot odzivu na izkoreninjenje revščine v mestih, sprejete na drugi tristranski konferenci med AKP, Evropsko komisijo in programom UN-Habitat, ki je potekala v Kigaliju v Ruandi od 3. do 6. septembra 2013,
 - ob upoštevanju deklaracije Združenih narodov o pravicah avtohtonih ljudstev (UNDRIP) in Konvencije o domorodnih ljudstvih in plemenih (št. 169) Mednarodne organizacije dela iz leta 1989,
 - ob upoštevanju načel za odgovorne naložbe v kmetijstvu, ki spoštujejo pravice, sredstva za preživljanje in vire (PRAI), prostovoljnih smernic Organizacije za prehrano in kmetijstvo za odgovorno upravljanje zemljiške posesti, ribištva in gozdov v okviru prehranske varnosti na državni ravni ter okvira in smernic Afriške unije za zemljiško politiko v Afriki (ALPFG),
 - ob upoštevanju priporočil delovne skupine na visoki ravni, naj razvojna agenda po letu 2015 vključuje cilj v zvezi z upravljanjem zemljiške posesti za ženske in moške ter prizna, da morajo ženske in dekleta med drugim imeti enako pravico, da imajo v lasti zemljišča in druga sredstva,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 27. septembra 2011 o okviru politike EU za pomoč državam v razvoju pri reševanju vprašanja zanesljive preskrbe s hrano ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj ter mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A7-0118/2014),
- A. ker lahko premoženjske pravice opredelimo kot pravila, ki urejajo pogoje, pod katerimi posamezne zainteresirane strani, skupnosti, javni in zasebni subjekti pridobijo ter ohranijo dostop do opredmetenih in neopredmetenih sredstev na podlagi formalnega prava ali običajnih določb; ker je v skladu s programom UN-Habitat pravica do zemljiške posesti po svojem izvoru lahko formalna (lastništvo, zakup, javni in zasebni najem), običajna ali verska, ker je v smernicah zemljiške politike EU navedeno, da zemljiške pravice niso vedno omejene na zasebno lastništvo v strogem smislu, temveč lahko pomenijo ravnovesje med individualnimi pravicami in dolžnostmi ter kolektivnimi ureditvami na različnih ravneh;
- B. ker 1,2 milijarde ljudi po vsem svetu prebiva na lastnini, za katero nima formalnih pravic, in živi brez stalnega bivališča ali dostopa do zemlje; zlasti ker več kot 90 % podeželskega prebivalstva v podsaharski Afriki (od katerega se 370 milijonov ljudi šteje za revne) dostopa do zemlje in naravnih virov na podlagi pravno negotovih, običajnih ali neformalnih sistemov posesti;
- C. ker se skupna vrednost nezakonitega in nevpisanega premoženja ocenjuje na 9,3 bilijona USD, kar je 93-krat več od skupnega zneska tuje pomoči, dodeljene državam v razvoju v zadnjih 30 letih;
- D. ker kljub temu, da je bil 7. razvojni cilj tisočletja (11. specifični cilj), katerega namen je do leta 2020 izboljšati življenje 100 milijonov prebivalcev barakarskih naselij, izpolnjen, pa absolutno število takih prebivalcev (ki jih je leta 2012 po ocenah 863 milijonov) še vedno narašča; ker po ocenah programa UN-Habitat v barakarskih naseljih živi vsaj milijarda ljudi, do leta 2050 pa naj bi v njih po ocenah živelo že tri milijarde ljudi; ker člen 11 Mednarodnega pakta o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah vsakomur priznava pravico do stanovanja in stalnega izboljševanja njegovih življenjskih razmer;

⁽¹⁾ UL C 56 E, 26.2.2013, str. 75.

Četrtek, 13. marec 2014

- E. ker na podeželskih območjih približno 200 milijonov ljudi (skoraj 20 odstotkov revnih na svetu) nima dostopa do dovolj zemlje za preživetje; ker so zemljišča na podeželju pod mnogimi pritiski, kot so rast prebivalstva, sprememba rabe zemljišč, tržne naložbe, degradacija okolja zaradi suše, erozija tal in izčrpavanje hranilnih snovi ter naravne nesreče in spori; ker je zagotavljanje zemljiških pravic nujno za spodbujanje socialne stabilnosti z zmanjševanjem negotovosti in sporov zaradi zemlje;
- F. ker zasebni vlagatelji in vlade kažejo vse večji interes po odkupu ali dolgoročnem zakupu velikih delov ornih zemljišč, pretežno v državah v razvoju, v Afriki in Latinski Ameriki;
- G. ker politične oblasti samovoljno dodeljujejo zemljo, kar povzroča korupcijo, negotovost, revščino in nasilje;
- H. ker so vprašanja upravljanja zemljišč tesno povezana z glavnimi izzivi 21. stoletja, namreč s prehransko varnostjo, pomanjkanjem energije, rastjo mest in prebivalstva, degradacijo okolja, podnebnimi spremembami, naravnimi nesrečami in reševanjem sporov, kar krepi potrebo po dajanju prednosti celoviti zemljiški reformi;
- I. ker po ocenah za 1,4 milijarde hektarjev zemlje na svetu veljajo običajne norme; ker se obstoječe strukture zemljiške posesti v Afriki, Aziji in Latinski Ameriki močno razlikujejo med seboj in pri formalizaciji zemljiške ureditve ni mogoče zanemariti lokalnih, običajnih lastniških ali skupnostnih dogovorov, ki so se razvili;
- J. ker Konvencija o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk določa, da imajo ženske in oba zakonca enake pravice v zvezi z lastništvom in pridobivanjem premoženja; ker pa mnogi režimi zemljiške posesti in premoženjskih pravic diskriminirajo ženske bodisi formalno bodisi v praksi;
- K. ker v mnogih državah v razvoju premoženjskih pravic žensk, zagotovljen dostop do zemlje in dostop do varčevanja ter posojil za ženske niso družbeno priznani, ker ženske na taki diskriminacijski podlagi izredno težko zakonito uveljavljajo premoženjske pravice in zlasti pravice do dedovanja;
- L. ker razvite države v državah v razvoju vse pogosteje odkupujejo velika zemljišča za komercialne ali strateške namene, kot so kmetijska proizvodnja, prehranska varnost ter proizvodnja energije in biogoriv, s čimer se v teh državah kršijo zlasti premoženjske pravice žensk; ker ženske v državah v razvoju pogosto nimajo možnosti za izkoriščanje pravne pomoči in zastopstva, da bi se uspešno pritožile zoper kršitve premoženjskih pravic;
- M. ker je zagotavljanje varnosti zemljiških pravic za ženske pomembno za zmanjševanje revščine glede na vlogo žensk kot pridelovalk hrane na podeželskih in primestnih območjih ter njihovo odgovornost za prehranjevanje družinskih članov; ker imajo ženske, ki predstavljajo 70 % afriških kmetov, formalno v lasti le borna 2 % zemljišč; ker nedavni podatki programov v Indiji, Keniji, Hondurasu, Gani, Nikaragvi in Nepalju kažejo, da imajo gospodinjska, ki jih vodijo ženske, zanesljivejšo prehransko varnost, boljše zdravstveno varstvo in močnejši poudarek na izobrazbi kot gospodinjska, ki jih vodijo moški;
- N. ker ženske in deklice predstavljajo več kot 60 % oseb, ki kronično trpijo lakoto, in ker od 60 do 80 % hrane v državah v razvoju pridelajo ženske ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Organizacija Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO), poročilo št. 5, Gospodarski in socialni obeti, avgust 2009.

Četrtek, 13. marec 2014

- O. ker ima približno 370 milijonov avtohtonega prebivalstva po vsem svetu močne duhovne, kulturne, socialne in ekonomske vezi s svojo tradicionalno zemljo, ki se po navadi upravlja skupnostno;
- P. ker člen 17 Splošne deklaracije o človekovih pravicah vsakomur priznava pravico do premoženja, tako samemu, kakor tudi skupno z drugimi, in da premoženje nikomur ne sme biti samovoljno odvzeto;
- Q. ker je dostop do zemlje za avtohtono prebivalstvo zavarovan s posebnimi oblikami zaščite v skladu s Konvencijo Mednarodne organizacije dela št. 169 in Deklaracijo Združenih narodov o pravicah avtohtonih ljudstev;
- R. ker člen 10 Deklaracije Združenih narodov o pravicah avtohtonih ljudstev zagotavlja pravico, da se avtohtonih prebivalcev ne sme s silo preseliti z njihove zemlje ali ozemelj in da preselitev ni dovoljena brez njihovega svobodnega, predhodnega in ozaveščenega soglasja in dogovora o pravični in pošteni odškodnini ter, kjer je mogoče, možnosti vrnitve;

Zemljiške pravice, skupaj s premoženjskimi pravicami, in ustvarjanje bogastva

- 1. meni, da vpisane premoženjske pravice in varne zemljiške pravice spodbujajo gospodarsko rast, obenem pa krepijo socialno kohezijo in mir;
- 2. poudarja, da zagotavljanje zemljiških pravic in večje enakost pri dostopu do zemlje postavljata varne temelje za preživetje, gospodarske priložnosti in za proizvodnjo hrane v gospodinjstvih na podeželskih območjih;
- 3. poudarja dejstvo, da je treba poleg individualnega vpisovanja zemljiških pravic prepoznati še različne druge možnosti posesti, vključno z nadgradnjo običajnih sistemov za pravno eno v programu UN-Habitat;
- 4. poudarja, da varnost zemljiške posesti za male kmete, ki predstavljajo 95 % potencialnih lastnikov zemljišč v državah v razvoju, spodbuja lokalno gospodarstvo, povečuje prehransko varnost, zmanjšuje preseljevanje in upočasnjuje urbanizacijo v smislu barakarskih naselij; poudarja, da se je na primer v Etiopiji, kjer so bile uvedene premoženjske pravice, produktivnost samo zaradi te spremembe v treh letih povečala za do 40 % na jutro (40,5 arov)⁽¹⁾;
- 5. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so ženske zaradi kulturnih tradicij glede varnosti posesti pogosto odvisne od moških sorodnikov in brez pravnega varstva; poudarja mednarodne obveznosti držav, da zagotovijo minimalne ekonomske, socialne in kulturne pravice, ki vključuje obveznost vlad, da zagotovijo, da upravljanje zemljišč ni diskriminatorno, zlasti do žensk in revnih, in ne krši drugih človekovih pravic;
- 6. poudarja dejstvo, da zagotavljanje pravice ljudem, da sprejemajo odločitve o svojih sredstvih, skupaj s formalnimi določbami o dediščini, močno spodbujajo male kmete k trajnostnim naložbam v zemljišča, terasiranju in namakanju ter blaži učinke podnebnih sprememb; glede tega ugotavlja, da so študije pokazale, da je po ocenah za gospodinjstvo s popolnoma varnim in prenosljivim zemljiščem 59,8 % bolj verjetno, da bo vlagalo v terasiranje, kot gospodinjstvo, ki v naslednjih petih letih pričakuje prerazporeditev znotraj vasi;
- 7. ugotavlja, da si lahko človek na podlagi listine o lastništvu zemlje po razumni obrestni meri izposodi denar, ki ga lahko uporabi za ustanovitev in razvoj podjetja; poudarja, da varstvo premoženjskih pravic lahko spodbuja konkurenčno poslovno okolje za razvoj podjetniškega in inovativnega duha;
- 8. priznava, da premagati razkorak med zakonitostjo, legitimnostjo in praksami z oblikovanjem mehanizmov zemljiške posesti na podlagi skupnih norm pomeni izziv, pri čemer je treba najprej priznati obstoječe pravice, ob tem pa zagotoviti, da bodo moški in ženske ter ranljive skupine v državah v razvoju imeli varne pravice do zemlje in sredstev ter bodo v celoti zavarovani pred različnimi interesi, zaradi katerih bi jim lahko zasegli premoženje;

⁽¹⁾ USAID Etiopija, <http://ethiopia.usaid.gov/programs/feed-future-initiative/projects/land-administration-nurture-development-land>

Četrtek, 13. marec 2014

9. ostro obsoja prilaščanje zemljišč, ki revnemu kmečkemu in tradicionalnemu nomadskemu prebivalstvu nezakonito odvzema zemljo brez ustreznega nadomestila; poudarja dejstvo, da je bilo med letoma 2000 in 2013⁽¹⁾ najmanj 32 milijonov hektarjev zemlje po vsem svetu predmet najmanj 886 velikih nadnacionalnih zemljiških kupčij; poudarja dejstvo, da ta številka verjetno predstavlja močno podcenjeno oceno dejanskega števila sklenjenih velikih zemljiških kupčij;

10. poziva Komisijo in države članice, naj v svojih politikah za razvojno pomoč upoštevajo dejstvo, da vlagatelji iz razvitih držav v velikem obsegu odkupujejo zemljišča v državah v razvoju, zlasti na afriški celini, kar vpliva na lokalne kmete in je pogubno za ženske in otroke, ter naj jih zaščitijo pred ubužanjem, lakoto in prisilnim izgonom iz njihovih vasi in z njihove zemlje;

11. poudarja, da je odprava javnih spodbud za proizvodnjo biogoriv iz kmetijskih pridelkov in subvencij eden od načinov za boj proti prilaščanju zemljišč;

12. opozarja, da kadar zemljiške pravice niso varne in je upravljanje šibko, to pomeni veliko tveganje za lokalne skupnosti v smislu neustrezne prehranske varnosti, nevarnosti razseljevanja ter izгона kmetov in pastirjev; zato poziva države članice EU, naj v državah v razvoju podprejo nacionalne zmogljivosti za krepitev sistemov upravljanja;

13. poudarja dejstvo, da Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah in Mednarodni pakt o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah priznavata pravico do samoodločbe, ki je opredeljena kot pravica vseh narodov, da svobodno razpolagajo s svojimi naravnimi bogastvi in viri, in da oba pakta določata, da nobena oseba ne sme biti prikrajšana za svoja lastna sredstva za obstoj; zato poudarja, da morajo pogajanja o obsežnih zakupih ali odkupih zemljišč predvideti preglednost, ustrezno in ozaveščeno sodelovanje lokalnih skupnosti, ki jih zakupi ali odkupi zemlje zadevajo, in odgovornost pri uporabi prihodkov, ki bi morali koristiti lokalnemu prebivalstvu;

14. poziva Komisijo in države članice, naj v okviru OZN preučijo učinek takšnega odkupovanja zemljišč na dezertifikacijo kmetijskih zemljišč, na izgubo pravic žensk do prebivanja in dostopa do zemlje, zlasti samskih žensk ali mater samohranilk, na prehransko varnost in na sposobnost preživetja žensk in njihovih otrok ter vzdrževanih oseb;

15. poudarja, da bi morali naložbeni sporazumi o obsežnih odkupih ali zakupih zemljišč ustrezno upoštevati pravico sedanjih uporabnikov zemljišč in pravice delavcev, ki delajo na kmetijah; meni, da bi bilo treba obveznosti vlagateljev jasno opredeliti in bi morale biti izvršljive, na primer z vključitvijo mehanizmov sankcij za primere nespoštovanja človekovih pravic; meni, da bi morale vse zemljiške kupčije vključevati tudi pravno obveznost, da se določen minimalni odstotek pridelkov proda na lokalnem trgu;

Načrt za varne zemljiške pravice, vključno s premoženjskimi pravicami, in trajnostno upravljanje zemljišč v državah v razvoju

16. poudarja dejstvo, da zemljiška reforma zahteva prožnost, prilagojeno lokalnim, socialnim in kulturnim pogojem, kot so tradicionalne oblike plemenskega lastništva, ter bi morala biti osredotočena na zagotavljanje pravic najranljivejšim;

17. poudarja dejstvo, da je soobstoj običajnih zemljiških režimov in vsiljenih kolonialnih modelov eden od glavnih razlogov za razširjeno negotovost v zvezi z zemljišči v državah v razvoju; zato poudarja, da je nujno priznati legitimnost običajnih dogovorov glede posesti, ki posameznikom in skupnostim zagotavljajo zakonske pravice ter preprečujejo odvzem in zlorabe zemljiških pravic, ki so še zlasti pogosti med afriškimi skupnostmi in velikimi avtohtonimi ljudstvi v Latinski Ameriki;

⁽¹⁾ <http://www.landmatrix.org/get-the-idea/global-map-investments/>

Četrtek, 13. marec 2014

18. poudarja, da ima urejanje varnosti posesti za mestne skvoterje velik učinek na stanovanjske naložbe, pri čemer študije kažejo, da se stopnja stanovanjskih prenov poveča za več kot 66 %;
19. čestita Ruandi za napredek, ki ga je dosegla v zvezi s podatki o zemljiščih, kar je omogočilo vpis vseh zemljišč v državi v izjemno kratkem času;
20. svari pred uporabo univerzalnega pristopa za zagotavljanje varnosti zemljišča; poudarja dejstvo, da so formalne službe zemljiške administracije najučinkovitejše, če se zagotavljajo na lokalni ravni; meni, da je učinkovito zagotavljanje varnih zemljiških pravic torej odvisno od reforme centraliziranih državnih služb upravljanja zemljišč, da bi pristojnosti prenesli na lokalne in običajne institucije; meni, da je vpisovanje zemljišč nato mogoče izboljšati z računalniškim vodenjem zemljiških knjig in katastrskih sistemov;
21. opozarja, da za podeželsko prebivalstvo kmetijstvo ostaja temeljni vir preživetja in prehranske varnosti; vendar ugotavlja, da so zemljišča na podeželju pod mnogimi pritiski zaradi rasti prebivalstva, spremembe rabe zemljišč, tržnih naložb in degradacije okolja zaradi suše, erozije tal in izčrpavanja hranilnih snovi ter naravnih nesreč in sporov; v zvezi s tem verjame, da je zagotavljanje zemljiške posesti za podeželsko prebivalstvo bistveno za uresničevanje razvojnih ciljev tisočletja; meni, da lahko različni instrumenti politike pomagajo obravnavati te izzive in da jih je treba prilagoditi lokalnim razmeram;
22. meni, da bi morali vladni uradniki najprej prepoznati sisteme upravljanja in zemljiške posesti, ki že obstajajo, nato pa bi jih morali nadgraditi v korist revnih in ranljivih skupin;
23. verjame, da decentralizacija upravljanja zemlje zagotavlja pravice lokalnim skupnostim in posameznikom ter usmerja pozornost v potrebo po odpravljanju korupcije, ki jo vsiljujejo lokalni veljaki s kupčijami s tujimi vlagatelji, in kakršnih koli zahtev po nevpisanih parcelah;
24. poudarja, da lahko do vsake spremembe v uporabi zemljišč pride samo s svobodnim, predhodnim in ozaveščenim soglasjem zadevnih lokalnih skupnosti; opozarja, da so avtohtonim ljudstvom zagotovljene posebne oblike varstva njihovih zemljiških pravic po mednarodnem pravu; v skladu z Deklaracijo Združenih narodov o pravicah avtohtonih ljudstev vztraja, da države zagotovijo učinkovite mehanizme za preprečevanje in popravo dejanj, katerih namen ali posledica je odvzem zemlje, ozemelj ali sredstev avtohtonim ljudstvom;
25. ugotavlja, da se omejen delež zemlje, ki je vpisan v Afriki (10 %), vpisuje z uporabo zastarelih sistemov, ki omogočajo napake; poudarja dejstvo, da je po ocenah Svetovne banke ⁽¹⁾ 27 gospodarstev, ki so v zadnjih sedmih letih posodobila svoje zemljiške knjige, prepolovilo čas za prenos lastnine ter tako povečalo preglednost, zmanjšalo korupcijo in poenostavilo pobiranje prihodkov; poudarja, da bi bilo v razvojni politiki treba na prednostno mesto postaviti vzpostavitev in izboljšanje zemljiških registrov v državah v razvoju;
26. opozarja, da je varnost posesti mogoče zavarovati na različne načine pod pogojem, da so pravice uporabnikov in lastnikov zemljišč jasne: opozarja, da je poleg formalnih zemljiških pravic varnost mogoče doseči na podlagi jasnih dolgoročnih najemnih pogodb ali formalnega priznavanja običajnih pravic in neformalnih poravnjav z dostopnimi in učinkovitimi mehanizmi reševanja sporov; poziva EU, naj podporo usmeri v razvoj zmogljivosti in programe usposabljanja za upravljanje zemljišč z namenom zagotavljanja zemljiških pravic revnim in ranljivim skupinam, vključno s katastrskimi izmerami, vpisom zemljišč ter prizadevanji za opremljanje izobraževalnih ustanov v državah v razvoju;
27. poziva EU, naj okrepi zmogljivosti sodišč v državah v razvoju za učinkovito uveljavljanje stvarnega prava, reševanje zemljiških sporov in obravnavo razlastitev kot del celostnega pristopa k utrditvi sodnih sistemov in pravne države;

⁽¹⁾ 2012b. Doing Business 2012: Doing Business in a More Transparent World. Washington, DC: Svetovna banka.

Četrtek, 13. marec 2014

28. poziva EU, naj državam v razvoju pomaga izvajati zemljiške reforme, zlasti za spodbujanje sodelovanja vseh zainteresiranih strani in v povezavi s programi ozaveščanja, da bodo pravice vseh sodelujočih strani, zlasti revnih in ranljivih ljudi, v celoti spoštovane; navaja primer Madagaskarja in lokalnih zemljiških uradov, kjer so enostavne lokalne pobude močno olajšale vpis zemljiških pravic;

29. poudarja dejstvo, da oblikovanje dobrih javnofinančnih politik v državah v razvoju s krepitvijo vpisovanja zemljišč in razmejevanjem funkcij njihovega vrednotenja znatno povečuje letne prihodke od transakcij z zemljišči, tako kot na Tajskem, kjer so se v obdobju 10 let šestkratno povečali;

30. poudarja, da formalno priznanje zemljiških pravic ženskam ne vodi samodejno v učinkovito uresničevanje teh pravic; poziva EU, naj v svojih programih zemljiških reform posveti posebno pozornost dovzetnosti žensk za spremembe v družinski strukturi in stopnji, do katere lahko ženske uveljavijo svoje pravice, ter zagotovi, da bodo listine gospodinjestev o zemljiški pravici vsebovale imeni obeh zakoncev;

31. poziva Komisijo in države članice, naj v okviru razvojnih in humanitarnih politik zagotovijo, da bodo države v razvoju v zvezi s premoženjskimi pravicami sprejele zakonodajne ukrepe za spodbujanje enakosti med spoloma in preprečevanje diskriminacije na podlagi etnične pripadnosti, rase in osebnega stanja ter preučile, kako bi lahko odpravile pomembne družbene, politične in kulturne omejitve pri pridobivanju zemljiških pravic;

32. poziva delegacije EU v državah v razvoju, naj spremljajo premoženjske pravice žensk in zagotovijo, da ne bodo kršene, ter tako ženske zaščitijo pred nevarnostjo revščine in socialne izključenosti;

33. poziva EU, naj podpre prizadevanja držav v razvoju pri reformiranju trgov najema zemljišč, da bi zagotovile dostop do zemlje revnim in spodbudile rast, ob tem pa se izognile pretiranemu omejevanju zakupnih trgov;

Postavljanje zemljiških pravic, skupaj s premoženjskimi pravicami, v središče razvojne politike EU

34. poudarja dejstvo, da so obsežni odkupi zemljišč med drugim neposredna posledica slabega upravljanja zemljišč v državah v razvoju; poudarja, da bi morala pomoč EU prispevati h krepitvi institucionalnih zmogljivosti, potrebnih za zagotavljanje varnosti zemljiških pravic, z obravnavanjem iskanja donosov, birokratske nedejavnosti ter korupcije in nesprejemljivih praks;

35. priporoča sodelovanje EU pri svetovnih zemljiških pobudah; poudarja dejstvo, da ima EU kot svetovni vodilni razvojni akter možnost izboljšati svoj pristop, ki je trenutno omejen tako v smislu obsega kot prepoznavnosti, do obravnavanja zemljiške posesti;

36. ugotavlja, da mora poleg izboljšanja sistemov premoženjskih pravic v državah v razvoju cilj EU biti ljudem zagotoviti dostop do shem socialne varnosti in zavarovanja, da bodo lahko zavarovali svoje življenjske pogoje in sredstva v primeru nesreče ali pretresov;

37. poziva k izvajanju prostovoljnih smernic za odgovorno upravljanje zemljiške posesti, ribištva in gozdov;

38. poziva Komisijo, naj določi jasno opredeljeno proračunsko vrstico, pri čemer naj s perspektive malega obsega preide na dolgoročno zemljiško reformo, ki bo racionalizirala zemljiško posest;

39. poudarja, da se bo izziv zagotavljanja varnih zemljiških pravic za razseljene osebe in begunce zaradi pritiska podnebnih sprememb verjetno še povečal; zato poziva EU, naj izboljša svojo pomoč v zvezi z vključevanjem zemljiških pravic v humanitarno in razvojno odzivanje na nesreče ali državljanske vojne, pri čemer morajo zemljiške politike zagotoviti varne zemljiške pravice različnim etničnim, družbenim ali generacijskim skupinam na pravičen način;

Četrtek, 13. marec 2014

40. poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo pravice žensk glede dostopa do zemlje, dedovanja, posojil in prihrankov po koncu spopadov, zlasti v državah, kjer pravice žensk niso pravno zavezujoče in družbeno priznane ter kjer z vidika spola pristranska zakonodaja, tradicionalni odnos do žensk in socialne hierarhije, v katerih prevladujejo moški, predstavljajo ovire pri doseganju enakosti in pravične obravnave žensk; poziva EU, naj spodbudi vključevanje nedavno ustanovljene organizacije OZN za ženske v to vprašanje;

41. pozdravlja pobudo za preglednost lastništva zemljišč, sproženo na srečanju skupine G8 junija 2013 na podlagi pobude za preglednost v ekstraktivni industriji in zavedanja, da je preglednost lastništva podjetij in zemlje, skupaj z varnimi premoženjskimi pravicami in trdnimi institucijami, ključnega pomena za zmanjševanje revščine; kljub temu poudarja, da je treba okrepiti prizadevanja, da se omogoči izvedba učinkovite zemljiške reforme;

42. ponovno poudarja, da se je EU zavezala, da bo v okviru trajnostnega razvoja zmanjšala revščino po svetu, in da bi morala EU v vse svoje politike in postopke v zvezi z odnosi z državami v razvoju ⁽¹⁾ kot izrazito komponento vključiti enakost med spoloma;

43. poudarja dejstvo, da je treba okrepiti politiko za zagotovitev enakega dostopa žensk do lastnine v državah v razvoju, kot ga imajo moški; meni, da je to treba upoštevati v državnih programih, poleg tega pa je treba poskrbeti še za nujne finančne podporne mehanizme (kot so varčevanje, posojila, nepovratna sredstva, mikrokrediti in zavarovanje); meni, da bodo te okrepljene politike prispevale h krepitvi vloge žensk in nevladnih organizacij ter spodbudile podjetništvo žensk; meni, da bodo izboljšale izobraženost žensk o pravnih in finančnih zadevah, podprle izobraževanje deklet, povečale širjenje in dostop do informacij ter vzpostavile storitve pravne pomoči ter usposabljanje ponudnikov finančnih storitev za občutljivost glede vidika spola;

44. poziva Komisijo in države članice, naj pri razvojnem delu dejavno spodbujajo podjetništvo žensk in premoženjske pravice kot del procesa povečevanja neodvisnosti žensk od svojih zakonskih partnerjev in krepitve gospodarstva njihovih držav;

45. opozarja, da je 15. oktober razglašen za svetovni dan kmečkih žensk, in poziva Evropsko unijo ter države članice, naj v državah v razvoju spodbujajo kampanje za ozaveščanje;

o

o o

46. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, generalnemu sekretarju Združenih narodov, predsedniku Svetovne banke, Združenju držav jugovzhodne Azije, Evro-latinskoameriški parlamentarni skupščini in Skupni parlamentarni skupščini AKP-EU.

⁽¹⁾ UL C 46, 24.2.2006.